

Arrest

nr. 243 251 van 28 oktober 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X (alias: X)

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X (alias: X), die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 6 maart 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien het arrest van de Raad van State nr. X van 11 december 2019 waarbij het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. X van 1 juni 2018 wordt vernietigd.

Gelet op de beschikking van 21 september 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 oktober 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 1 januari 1996.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 8 november 2015. Op 18 november 2015 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 9 januari 2018 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

Op 31 januari 2018 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd. Op 6 maart 2018 dient de verzoekende partij beroep in tegen deze weigeringsbeslissing d.d. 31 januari 2018. Bij arrest nr. X van 1 juni 2018 werd dit beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen. Bij arrest nr. 246.364 van 11 december 2019 wordt dit verwerpingsarrest door de Raad van State vernietigd. De weigeringsbeslissing van de commissaris-generaal van 31 januari 2018 vormt de thans bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u over de Afghaanse nationaliteit beschikken en geboren zijn in Quetta (Balochistan, Pakistan). Uw ouders zouden afkomstig zijn uit Ghazni (Afghanistan) en ruim dertig jaar geleden Afghanistan verlaten hebben. U bent hazara en sjiiitisch moslim. U zou als kind van Afghaanse vluchtelingen slechts enkele jaren lager onderwijs genoten hebben in Quetta. Uw vader zou in 2008 of 2009 overleden zijn. In 2010 zouden een schoonbroer en een neef van u omgekomen zijn bij aanslagen in Quetta, gericht op hazara. Omwille van de onveilige situatie voor hazara in Quetta, besloot uw moeder u naar Iran te sturen. Van 2010 tot 2013 zou u in Iran gewoond en gewerkt hebben. Einde 2013 zou u door de Iraanse autoriteiten gedeporteerd zijn naar Afghanistan. Via Nimroz en Kandahar reisde u vrijwel meteen door naar Quetta, waar u opnieuw enkele jaren bij uw familie verbleef.

Medio 2015 zou u omwille van de algemene onveilige situatie Quetta (Pakistan) verlaten hebben. Over land zou u via Iran naar Turkije zijn gereisd. Van daaruit zou u de boot genomen hebben naar Griekenland en verder over land, via Macedonië, Servië, Kroatië, Oostenrijk en Duitsland naar België gereisd zijn. U zou ergens begin november 2015 aangekomen zijn in België en vroeg er asiel aan op 18 november 2015.

U verklaarde zich minderjarig bij aankomst in België.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw Proof of Registration kaart, de Proof of Registration kaarten van uw ouders, de partijkaart van uw vader (Hezb-e-Wahdat), twee schooldocumenten, de vertaling van uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, een krantenartikel, een medisch document en de overlijdensakte van uw schoonbroer, de Pakistaanse identiteitskaart van uw schoonbroer en een First Information Report over de moord op hem, twee huwelijksaktes en enkele enveloppen.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag.

De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u tijdens de inleiding op uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Zo moet vooreerst worden opgemerkt dat er ernstige twijfels bestaan over de door u opgegeven identiteit en de daaraan verbonden leeftijd. Het CGVS dient immers vast te stellen dat u niet de waarheid heeft verteld wat betreft uw leeftijd. Daarnaast konden ook uw verklaringen over uw eigen naam niet overtuigen. U legde evenmin enig overtuigend identiteitsbewijs neer.

Zo gaf u tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aan dat u op het ogenblik van het interview minderjarig zou zijn. U verklaarde immers dat u op het moment van uw asielaanvraag 17 jaar oud was en geboren werd op 30/11/1998 (Zie Fiche Niet-begeleide Minderjarige Vreemdeling (NBMV) dd. 18 november 2015). Nadien werd echter vastgesteld op basis van een medisch onderzoek, uitgevoerd door het AZ Sint-Jan Brugge, dat uw minimumleeftijd hoger zou liggen dan u beweerde. Uit dat onderzoek is immers gebleken dat u op 10 maart 2016 een leeftijd had van ouder dan 18 jaar, met name 20,02 jaar, met een standaarddeviatie van 1,6 jaar. Uw uitleg hiervoor, als zou u bij uw inschrijving bij de Belgische asielinstanties uw geboortedatum niet geweten hebben (zie DVZ Verklaring, pt.4) en er door een vrouw uit de rij zijn gehaald en bij de minderjarigen zijn geplaatst (zie CGVS, p.6), overtuigt allerminst.

Verder legde u bij de DVZ uw Proof of Registration kaart neer, waarop vermeld staat dat u geboren bent in 1996. Dat u dit Pakistaans identiteitsdocument voor Afghaanse vluchtelingen steeds zou gehad hebben, maar nooit geweten zou hebben wanneer u geboren bent (zie CGVS, pp.5-6), is op zich al bijzonder bevreemdend. Dit is des te meer zo gezien u tijdens het gehoor op het CGVS vertelde dat u op het moment van uw (eerste) vertrek naar Iran (in 2010) 13 of 14 jaar oud was (zie CGVS, p.10). Bovendien legde u ook een schooldocument neer waarop vermeld staat dat u geboren zou zijn op 5 maart 1996, waardoor het nog minder aannemelijk is dat u dit niet eerder zou hebben geweten. Hierop gewezen door het CGVS, gaf u aan dat de school het wellicht zou hebben overgenomen van uw geboorteakte. U liet echter na om deze geboorteakte voor te leggen, u zou deze namelijk niet meer hebben (zie CGVS, p.6). Dit is een blote bewering, dewelke op zich ook al niet overtuigt.

Daarnaast legde u ook uiteenlopende en weinig aannemelijke verklaringen af over uw naam. Bij de DVZ liet u immers optekenen dat uw naam Kabeer M. is (zie Fiche NBMV; zie DVZ Verklaring). Op het CGVS gaf u dan plots aan dat uw officiële naam eigenlijk Kabeer H. is. U zou niet gewend zijn om een familienaam te gebruiken en had dan M. opgegeven toen u er naar gevraagd werd (zie CGVS, p.4). Waarom u dan eerder geen melding maakte van de naam H., die wel deel zou uitmaken van uw officiële naam, is dan ook een raadsel. Op de vluchtelingenkaart die u neerlegde staat overigens enkel Kabeer vermeld. Op de twee schooldocumenten die u neerlegde wordt uw naam daarnaast ook op twee verschillende manieren geschreven. Zo maakt het ene melding van ene Kabir H., het andere enkel Kabeer. Bovendien schrijft u op Facebook uw eigen naam opmerkelijk genoeg als Kabir H. (zie CGVS, p.3; zie blauwe map), hoewel u zich duidelijk wel bewust bent van het verschil in schrijfwijze (zie CGVS, p.4).

De 'Proof of Registration' kaart die u neerlegde geeft geen sluitend bewijs van uw identiteit. Vooreerst kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Verder blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratieve dossier, dat de betrouwbaarheid van Pakistaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Dergelijke documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit of bij het ondersteunen van het asielrelaas.

Bovendien wordt uw bewering als zou dit uw eigen identiteitsdocument zijn verder ondermijnd door volgende vaststellingen. Zo zijn er vooreerst uw uiteenlopende en weinige aannemelijke verklaringen over uw naam en leeftijd, dewelke zoals vermeld ook niet overeenkomen met de gegevens op deze kaart. Verder betreft het een kaart die vervallen is in het jaar 2009 en valt dan ook uit de foto allerminst af te leiden dat dit de uwe is. Voorts had u laten optekenen dat u getracht heeft om deze kaart na uw beweerde verblijf in Iran te verlengen (zie CGVS, p.19). Navraag bij de uitreikende instantie (UNHCR Pakistan) leert echter dat de bewuste persoon deze kaart niet heeft willen verlengen, niet in 2010, noch in 2014 (zie administratief dossier). Verder staat er opmerkelijk genoeg slechts één zus vermeld in de familiesamenstelling van de kaarthouder (zoals bekend bij de UNHCR), terwijl u zelf had aangegeven drie zussen te hebben. Enig geloof dat nog gehecht zou kunnen worden aan uw bewering als zou het hier om uw eigen kaart (en identiteit) gaan -quod non-, wordt ten slotte finaal teniet gedaan door de vaststelling dat de kaart van uw beweerde vader in 2014 klaarblijkelijk nog wel vernieuwd werd, terwijl u zelf had verklaard dat uw vader al in 2008 of 2009 overleden was (zie DVZ Verklaring, pt.13A; zie CGVS, pp.12-13).

Wat er ook van zij, het heeft er alle schijn van weg dat u de Belgische asieldiensten doelbewust tracht te misleiden door zich jonger voor te doen dan u in werkelijkheid bent en uw ware identiteit te verhullen. Deze vaststelling tast de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen al bij voorbaat ernstig aan.

Ten tweede dient te worden opgemerkt dat u niet alleen geen duidelijkheid kon scheppen over uw leeftijd en identiteit, maar ook over uw geboorteplaats, alsook over de plaatsen waar u voor uw komst naar België verbleven heeft. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het bepalen van uw eerdere en meest recente verblijfplaatsen is namelijk van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen of de plaatsen waar hij verbleven heeft voor zijn komst naar België ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook rechtstreeks afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u uiteenlopende en bijzonder weinig overtuigende verklaringen liet optekenen over uw geboorteplaats en de plaatsen waar u voor uw vertrek richting België hebt verbleven.

Zo had u op de verklaring die u aflegde als 'minderjarige' nog laten optekenen dat u in Afghanistan geboren bent, meer bepaald in Jangalak in het district Qarabagh in de provincie Ghazni. U gaf er verder nog aan dat u vanaf de leeftijd van drie of vier jaar in Quetta, Pakistan zou hebben gewoond (Zie Fiche NBMV). Bij de DVZ verklaarde u dan weer dat u geboren bent in Quetta. Gewezen op uw eerdere verklaringen, gaf u aan dat u eerder zou hebben begrepen dat u werd gevraagd naar de plaats waar u van afkomstig was. Een dergelijke uitleg overtuigt uiteraard op zich al allerminst, temeer u ook bij uw verklaring als 'minderjarige' uitdrukkelijk werd gevraagd naar uw 'geboorteplaats'. Dat het hier niet om een dergelijke vergissing gaat, blijkt overigens ook uit de vaststelling dat u op het CGVS helemaal niet bleek te weten van waar in Qarabagh uw familie precies afkomstig zou zijn (zie CGVS, p.7). Waar u dan uw eerdere verduidelijking als zou het Jangalak zijn vandaan haalde, is dan ook een raadsel.

Verder had u in eerste instantie bij de DVZ ook laten optekenen dat u vanaf uw geboorte tot aan uw vertrek naar Europa in Quetta zou hebben gewoond. U voegde er nog aan toe dat u nooit in Afghanistan geweest zou zijn (zie DVZ Verklaring, pt.10). Deze verklaring is niet alleen strijdig met uw eerdere bewering als zou u tot uw drie of vier jaar in Afghanistan hebben gewoond en pas dan naar Quetta verhuisd zijn, maar bleek ook niet overeen te komen met uw latere verklaringen. Zo gaf u niet veel later plots te kennen dat u van 2010 tot 2013 in Iran zou hebben gewoond en gewerkt en vandaar naar Afghanistan gerepatriëerd zijn. U zou er evenwel niet verbleven hebben (zie DVZ, pt.12). Wat er ook van zij, het is uiterst bevreemdend dat u desondanks zou aangeven nooit in Afghanistan geweest te zijn, alsook dat u van geboorte tot vertrek naar Europa in Quetta gewoond zou hebben.

Voorts kon u dit beweerde verblijf in Iran en de repatriëring van daaruit naar Afghanistan ook niet aannemelijk maken. Zo legde u er geen enkel begin van bewijs van neer, noch van uw jarenlange verblijf in Iran, noch van de beweerde repatriëring. Uw verklaringen over uw doortocht door Afghanistan konden evenmin overtuigen. U kende geen enkele plaats waar u zou gepasseerd zijn, behalve de algemeen bekende plaatsen Nimroz en Kandahar. Gevraagd iets te vertellen over Kandahar, kwam u niet verder dan de stelling dat u er op een stopplaats in een hotel voor hazara at en vandaar verder reisde. Verder wist u ook helemaal niet hoe nummerplaten er in Afghanistan uitzien (zie CGVS, pp.21-22). Een opmerkelijk gebrek aan kennis en een weinig doorleefde beschrijving, zeker gezien het volgens uw laatste verklaringen de eerste keer zou zijn geweest dat u in het land van uw voorouders was.

Ten derde komt door bovenstaande vaststellingen ook de geloofwaardigheid van uw beweerde Afghaanse nationaliteit reeds ernstig in het gedrang. Bovendien blijkt diezelfde ongeloofwaardigheid eveneens uit volgende vaststellingen.

Zo spreidde u vooreerst een bijzonder opmerkelijk gebrek aan kennis van en interesse in uw familiale achtergrond in Afghanistan tentoon. Zo bleek u zoals vermeld plots niet meer op de hoogte van waar in Qarabagh uw ouders precies afkomstig waren. Verder wist u ook niet goed wanneer en waarom ze het land zouden hebben verlaten. U dacht dat het ongeveer dertig tot vijfendertig jaar geleden was dat ze naar Pakistan verhuisden (en dus niet wanneer u drie tot vier jaar oud was) en dat omwille van de oorlog en bombardementen. Preciezer kon u het niet in de tijd plaatsen, meer wist u ook niet te vertellen over de oorlog. Uw uitleg voor dit gebrek aan kennis, dat u slechts verteld werd dat de situatie slecht was en jullie in het geheim vertrokken (zie CGVS, pp.7-8), overtuigt niet. Uw vader zou daarnaast ook lid geweest zijn van de Hizb-e Wahdat (zie CGVS, p.7), maar ook hieraan kan geen geloof gehecht worden. U kon immers niet aangeven wat hij precies voor de partij zou hebben gedaan. U verwees slechts naar de partijkaart die u neerlegde, waarop staat dat hij als kok werkte. Ook deze kaart kan echter niet overtuigen. Zo heeft u zoals vermeld allerminst aannemelijk gemaakt dat het hier om uw vader gaat. Verder komt de naam die op de kaart vermeld staat ook niet overeen met die van de persoon van wie u de Proof of Registration kaart voorlegde als zijnde die van uw vader. Voorts hebben documenten zoals vermeld slechts een ondersteunende functie en wordt er in uw land van herkomst/verblijf op grote schaal mee gefraudeerd. Verder wordt de authenticiteit van het document verder ondermijnd door de vaststelling dat er op de kaart verkeerdelijk 'refuge card' wordt vermeld en er bij de geldigheid (duur) vermeld staat dat hij kok was. Dat dit de enige bijkomende informatie was die u kon geven over de activiteiten van uw vader bij de Hizb-e Wahdat, spreekt boekdelen.

Verder bleek ook uw kennis van Afghanistan ontoereikend. Zelfs rekening houdend met de mogelijkheid dat u er nooit/slechts enkele dagen/jaren bent geweest, mag toch enige kennis verwacht worden van het land waarvan iemand de nationaliteit heeft en zijn (voor)ouders van afkomstig zijn. Zo werd u gevraagd de Afghaanse vlag te tekenen, waarop u aangaf deze niet te kennen. Gewezen op het feit dat u nochtans de Afghaanse nationaliteit zou hebben, verklaarde u wel te weten dat de vlag drie kleuren heeft: rood, groen en zwart. U wist opmerkelijk genoeg echter niet hoe de vlag er verder uitzag, evenmin of er verder nog iets op de vlag staat (zie CGVS, p.19). Verder wist u evenmin waar in Afghanistan hazara precies wonen. U verklaarde in eerste instantie dat uw moeder u gezegd zou hebben dat alle

hazara in Bamyan wonen. Nadien corrigeerde u dit naar "verschillende plaatsen, maar ook in Bamyan". Op welke andere plaatsen in Afghanistan er ook hazara wonen, wist u echter niet (zie CGVS, p.19). Voorts bleek u ook slechts één actuele Afghaanse hazara politicus te kennen (zie CGVS, pp.19-20) en bleek u de actuele vice-presidenten niet te kennen. U gaf verkeerdelijk aan dat 'doctor Abdullah' momenteel vicepresident van Afghanistan zou zijn. Volgens de aan uw administratieve dossier toegevoegde informatie bekleedt hij echter een andere functie, en zijn Abdul Rashid Dostum en Sarwar Danish momenteel vice-president.

Ten slotte blijkt ook nergens uit uw Facebook (FB) dat u over de Afghaanse nationaliteit zou beschikken of van Afghaanse origine zou zijn. Na nazicht van uw FB-profiel kan het CGVS aanvaarden dat u wel degelijk een sjiitische hazara bent die een band heeft met Quetta en Pakistan. Gezien de talrijke zaken die u over deze elementen van uw identiteit op uw FB-profiel plaatst, klemt het des te meer dat er helemaal niets op uw Facebook te vinden valt dat uw beweerde Afghaanse nationaliteit zou kunnen bevestigen.

Ten vierde wordt de vaststelling dat u het CGVS liever geen duidelijk zicht wenst te geven op uw achtergrond, verder bevestigd door een aantal andere opvallende inconsistenties.

Zo legde u ook uiteenlopende verklaringen af over uw eigen familie. Zo had u op de verklaring die u aflegde als 'minderjarige' nog laten optekenen dat uw vader overleden was wanneer u ongeveer zes à zeven jaar oud was (zie Fiche NBMV). Bij de DVZ verklaarde u dan weer dat uw vader overleed in 2008 of 2009 (zie DVZ, pt.13A), wanneer u dan ongeveer 12 of 13 jaar oud geweest moet zijn. Tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde u dan weer in eerste instantie vrij resoluut te weten dat hij overleed in 2009 (zie CGVS, p.12). Gewezen op uw uiteenlopende verklaringen, gaf u aan dat u eerder verklaard had dat het einde 2008, begin 2009 moet geweest zijn. U zou ook nooit gevraagd zijn naar uw leeftijd en zou nooit hebben aangegeven dat u toen zes à zeven jaar oud was (zie CGVS, p.13). Een dergelijke aanpassing van uw verklaringen overtuigt uiteraard allerminst. Temeer gezien, zoals reeds vermeld, blijkt dat de Proof of Registration kaart van de persoon van wie u beweert dat hij uw vader is, in 2014 nog is verlengd. U liet na om enig document dat de dood van uw vader zou kunnen staven, voor te leggen. Ook over uw zus(sen) legde u uiteenlopende verklaringen af. Op de verklaring die u aflegde als 'minderjarige' liet u immers optekenen dat u slechts één zus had (zie Fiche NBMV). Bij de DVZ en op het CGVS verklaarde u dan weer dat u eigenlijk drie zussen zou hebben (zie DVZ, pt.17; zie CGVS, p.10). Op de familiesamenstelling, zoals bekend bij de UNHCR Pakistan, staat echter slechts één zus vermeld.

Ook aan uw verklaring over uw opleidingsniveau kan het CGVS maar weinig geloof hechten. Vooreerst uiteraard omwille van de ongelooftwaardige verklaringen die u aflegde over uw leeftijd en de weinig overtuigende schooldocumenten die u neerlegde. Daarnaast legde u ook uiteenlopende verklaringen af over uw eigen scholing, dewelke ook niet overeen stemmen met de documenten die u neerlegt, noch met uw Facebook. Zo gaf u op de DVZ aan dat u slechts twee tot drie jaar naar school ging maar niet kon lezen of schrijven (zie DVZ, pt.11). Op het CGVS verklaarde u dan weer dat u enkel 'primary' deed en tot klas vier naar school ging (zie CGVS, p.10). U gaf er verder ook aan dat u eigenlijk wel Urdu en Dari kon lezen, maar niet kon schrijven (zie CGVS, p.2). U gaf daarnaast tijdens het gehoor ook blijkt het Latijnse alfabet te kunnen lezen. Gewezen op een briefje dat u het CGVS had opgestuurd, in nagenoeg perfect Engels, gaf u aan dat het iemand anders was die uw verklaringen zou hebben neergepend (zie CGVS, p.11). U zou echter wel ook Engels geleerd hebben na uw terugkeer uit Iran (zie CGVS, p.11). Eén van de schooldocumenten die u neerlegde, (opmerkelijk genoeg) uitgaande van de Universal Public Model High School en opgesteld einde 2017, stelt echter dat u er van 2005 tot 2010 school. Het andere schooldocument (van 2006) gaat dan weer uit van de Universal Public Model MiddleSchool Op uw FB-profiel geeft u dan opmerkelijk genoeg weer aan dat u school liep aan de Universal Public Modal (sic) High School. Ten slotte leert verder nazicht van uw FB dat u daarop ook aangaf nog hoger onderwijs te hebben gevolgd, met name aan de Balochistan University of Information Technology, Engineering and Management Sciences (BUIITEMS).

Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u, behalve over uw leeftijd en verblijfplaatsen, ook doelbewust geen zicht wenst te scheppen op uw familiale achtergrond en uw opleidingsniveau.

Ten vijfde is door bovenstaande vaststellingen logischerwijs ook de geloofwaardigheid van de problemen die u zou hebben ondervonden al compleet ondermijnd. U verklaarde immers een vrees te koesteren bij eventuele terugkeer naar Afghanistan omdat u er niemand kende en niets van het land te kennen. Wat Pakistan betreft, baseerde u zich uitsluitend op de algemene onveilige situatie voor sjiieten en hazara. Het CGVS kan hieraan echter geen geloof hechten omwille van bovenstaande vaststellingen met betrekking tot uw identiteit en nationaliteit. Het CGVS herhaalt hierbij dat het wel aanvaardt dat u sjiiet en hazara bent, maar dat u het onmogelijk maakt uw vrees voor vervolging in te schatten bij eventuele terugkeer, omwille van uw ongelooftwaardige verklaringen met betrekking tot uw identiteit en nationaliteit, persoonlijke en familiale achtergrond.

U verklaarde geen persoonlijke problemen te hebben ondervonden, noch in Pakistan, noch in Afghanistan. Wel zou u een neef en een schoonbroer in 2010 hebben verloren bij aanvallen gericht op uw gemeenschap in Quetta. U legde ook enkele documenten ter staving daarvan neer. Vooreerst dient hierbij herhaald dat u zelf geen dergelijke aanval te verduren zou hebben gehad. Verder betreft het hier incidenten van het jaar 2010. U kon echter nauwelijks aangeven waarom u dan precies medio 2015 uw land van verblijf diende te ontvluchten. U verklaarde dat de situatie slecht werd, waarna u over algemene problemen in 2014 begon (zie CGVS, p.21). Voorts is het allerm minst aangetoond dat het hier om familie van u gaat, zeker gezien u allerm minst overtuigende verklaringen aflegde over uw eigen identiteit en uw familie. Wat de documenten die u ter staving hiervan neerlegt betreft, herhaalt het CGVS dat documenten slechts een ondersteunende functie hebben en er in uw land van verblijf op grote schaal mee gefraudeerd wordt. Verder legde u opmerkelijk genoeg wel een Pakistaanse identiteitskaart van uw schoonbroer neer.

Dat u ten slotte verklaarde dat u langs tal van Europese landen bent gepasseerd zonder klaarblijkelijk de nood te voelen in één van deze veilige landen asiel aan te vragen, ondermijnt uw vrees voor vervolging verder in belangrijke mate. Van een asielzoeker die uit vrees voor zijn leven zijn land van herkomst is ontvlucht kan echter worden verwacht dat hij onmiddellijk internationale bescherming aanvraagt in het land waar hij toevlucht zoekt. U blijkt overigens niet alleen in de veilige landen die u aan de Belgische asielinstanties aangaf te zijn geweest. Volgens uw FB zou u ook in Frankrijk (Marseille) geweest zijn, waar u ook asiel had kunnen aanvragen.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Er is immers geen behoefte aan internationale bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Om te bepalen of de asielzoeker over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in een ander deel van het land van nationaliteit, dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land van herkomst en met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker.

Wat de algemene situatie in Afghanistan betreft dient opgemerkt te worden dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Zo bestaat er actueel in Balkh, Bamiyan, Daykundi, Kabul, Panshir en Samangan geen reëel risico voor burgers om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Deze gebieden kunnen dan ook worden beschouwd als regio's in Afghanistan waar men zich kan vestigen om zich te onttrekken aan de onveiligheid waarvan sprake is in bepaalde regio's in het land.

Inzake de persoonlijke omstandigheden dient opgemerkt te worden dat een asielzoeker de verplichting heeft om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem of haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Het CGVS mag van u correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken. Een asielzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat

is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw identiteit en nationaliteit, uw verblijfplaatsen, uw opleidingsniveau en uw familiale achtergrond. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke achtergrond en het werkelijk netwerk waarop u in Afghanistan kan steunen. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het door u aangemeten profiel in Afghanistan, verhindert u het CGVS te beoordelen of u in staat bent om bij een terugkeer naar Afghanistan, buiten uw regio van herkomst, in uw levensonderhoud te voorzien. Bijgevolg laat u niet toe de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw mogelijkheden tot hervestiging.

Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen kan u de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

De overige door u voorgelegde documenten (huwelijksaktes, enveloppen en de vertaling van uw verklaringen bij de DVZ) zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

2.1. Het betoog van de partijen

2.1.1. Het verzoekschrift

In wat zich aandient als een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 7 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van artikelen 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 26 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, van “*het algemeen beginsel van voorzichtigheid*” en van “*het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)*”.

De verzoekende partij betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat haar vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

De verzoekende partij vraagt in hoofddeorde om haar als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.1.2. De verwerende partij brengt geen nota met opmerkingen bij.

2.2. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.4. Formele motivering

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. X; RvS 31 oktober 2006, nr. X; RvS 10 oktober 2006, nr. X; RvS 10 oktober 2006, nr. X; RvS 21 september 2005, nr. X; RvS 21 september 2005, nr. X). De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. X). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

2.5. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.5.1. De verzoekende partij verklaart dat zij nooit in Afghanistan heeft gewoond en voert aan dat zij niet naar Afghanistan kan terugkeren omdat zij er niemand kent en niets van Afghanistan afweet en omwille van haar etnische origine als Hazara. In de bestreden beslissing wordt de verzoekende partij de

vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) geen geloof kan worden gehecht aan de door de verzoekende partij voorgehouden leeftijd en naam, terwijl zij geen overtuigend identiteitsbewijs voorlegt; (ii) geen geloof kan worden gehecht aan de door de verzoekende partij voorgehouden geboorteplaats en plaatsen van verblijf voorafgaand aan haar komst naar België; (iii) evenmin geloof kan worden gehecht aan de door de verzoekende partij voorgehouden Afghaanse nationaliteit; (iv) de verzoekende partij aan de asielinstanties ook op het vlak van haar familiale achtergrond en haar opleidingsniveau geen duidelijk beeld verschaft; (v) mede gezien het voorgaande, geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas van de verzoekende partij, temeer daar zij stelt zelf geen persoonlijke problemen te hebben gekend; (vi) de verzoekende partij geen verzoek om internationale bescherming indiende in de Europese landen waarlangs zij op haar reis naar België passeerde; en (vii) de door de verzoekende partij voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

2.5.2. Ter terechtzitting verklaart de verzoekende partij dat zij niet de Afghaanse maar de Pakistaanse nationaliteit heeft en dat zij op basis van slechte raadgevingen niet de waarheid vertelde. Zij stelt dat zij een Pakistaanse identiteitskaart heeft met nummer 54401-6901045-1, die werd afgeleverd op 2 oktober 2014. Haar echte naam is niet Mohammadi Kabeer maar Hussain Ali en haar geboortedatum is 2 december 1987. Zij voert aan dat Pakistan niet veilig is voor Hazara en dat zij daarom haar land van herkomst ontvluchtte.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij reeds sedert 8 november 2015 in België verblijft en reeds op 18 november 2015 een verzoek om internationale bescherming indiende. De verzoekende partij doorliep een eerste beroepsprocedure bij de Raad (zie arrest nr. X van 1 juni 2018) en een cassatieberoep bij de Raad van State (zie arrest nr. X van 11 december 2019). De verzoekende partij deed er gedurende beide procedures steeds het zwijgen toe wat betreft haar daadwerkelijke nationaliteit en identiteit. Pas in het kader van de terechtzitting d.d. 14 oktober 2020 inzake de behandeling van haar beroep tegen de weigeringsbeslissing van de commissaris-generaal nadat 's Raads eerste arrest door de Raad van State werd vernietigd, verklaart de verzoekende partij voor het eerst dat zij leugenachtige verklaringen heeft afgelegd inzake haar nationaliteit, identiteit en vluchtrelaas. Mede gelet op de medewerkingsplicht die op haar schouders rust, waaruit onder meer volgt dat zij steeds vanaf de aanvang van haar procedure om internationale bescherming de waarheid dient te vertellen, doet deze vaststelling in ernstige mate afbreuk aan haar algehele geloofwaardigheid. Dat de verzoekende partij de slechte raadgevingen van derden zou hebben opgevolgd en dat zij schrik had, zoals zij ter terechtzitting voorhoudt, vormt geenszins een afdoende verschoning voor haar leugenachtige verklaringen. Zoals gesteld, kan van de verzoekende partij worden verwacht dat zij van bij de aanvang van haar procedure om internationale bescherming steeds de waarheid verteld, des te meer met betrekking tot dermate cruciale elementen als haar nationaliteit, identiteit en vluchtrelaas. Dit klemt des te meer daar de verzoekende partij gedurende bijna vijf jaar in haar leugenachtige verklaringen volhardde.

Vervolgens stelt de Raad vast dat de verzoekende partij geenszins aantoonde dat er in Pakistan sprake zou zijn van een veralgemeende vervolging van Hazara's in vluchtelingenrechtelijke zin. Evenmin toont de verzoekende partij aan dat er in haar hoofde concrete, individuele omstandigheden bestaan die maken dat zij omwille van haar etnische origine als Hazara wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging kent. In de bestreden beslissing stelt de commissaris-generaal daaromtrent terecht als volgt: *“U verklaarde geen persoonlijke problemen te hebben ondervonden, noch in Pakistan, noch in Afghanistan. Wel zou u een neef en een schoonbroer in 2010 hebben verloren bij aanvallen gericht op uw gemeenschap in Quetta. U legde ook enkele documenten ter staving daarvan neer. Vooreerst dient hierbij herhaald dat u zelf geen dergelijke aanval te verduren zou hebben gehad. Verder betreft het hier incidenten van het jaar 2010. U kon echter nauwelijks aangeven waarom u dan precies medio 2015 uw land van verblijf diende te ontvluchten. U verklaarde dat de situatie slecht werd, waarna u over algemene problemen in 2014 begon (zie CGVS, p.21). Voorts is het allerm minst aangetoond dat het hier om familie van u gaat, zeker gezien u allerm minst overtuigende verklaringen aflegde over uw eigen identiteit en uw familie.”*

Gelet op de verklaringen van de verzoekende partij ter terechtzitting d.d. 14 oktober 2020 inzake haar nationaliteit, identiteit en vluchtrelaas, kan eens te meer geen geloof worden gehecht aan de familiale band van de verzoekende partij met de personen vermeld in de door haar voorgelegde documenten betreffende de aanval op haar beweerde neef en schoonbroer (zie map 'Documenten' in het administratief dossier). Verder haalt de verzoekende partij geen andere concrete elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat er in haar hoofde ten aanzien van haar land van herkomst, Pakistan, sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging omwille van haar etnische origine als Hazara. De leugenachtige verklaringen van de verzoekende partij doen daarenboven eens te meer afbreuk aan de

ernst en de geloofwaardigheid van haar voorgehouden vrees voor vervolging. Immers, indien de verzoekende partij daadwerkelijk meent dat zij omwille van haar etnische origine ten aanzien van Pakistan nood heeft aan internationale bescherming, kan niet worden ingezien waarom zij zich zou bedienen van leugenachtige verklaringen betreffende haar nationaliteit, identiteit en vluchtrelaas en gedurende bijna vijf jaar in deze leugenachtige verklaringen zou blijven volharden.

In zoverre de verzoekende partij nog zou volharden in het vluchtrelaas dat zij ten aanzien van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uiteenzette, dient vastgesteld dat de verklaringen van de verzoekende partij over het leugenachtig karakter van de verklaringen die zij eerder aflegde inzake haar nationaliteit, identiteit en vluchtrelaas de motieven in de bestreden beslissing bevestigen dat geen geloof kan worden gehecht aan de door haar aangehaalde vluchtmotieven ten aanzien van Afghanistan, aan haar identiteit en nationaliteit, aan haar voorgehouden verblijfplaatsen voorafgaand aan haar komst naar België, aan haar familiale achtergrond en aan haar opleidingsniveau.

De door haar voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) ontberen bewijswaarde omwille van het leugenachtige karakter van de verklaringen van de verzoekende partij inzake haar nationaliteit, identiteit en vluchtrelaas.

2.5.3. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.6. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van de verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat de verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat de verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat de verzoekende partij leugenachtige verklaringen heeft afgelegd inzake haar nationaliteit, identiteit en vluchtrelaas. Ter terechtzitting verklaart zij immers dat zij de Pakistaanse nationaliteit heeft. Aangezien de verzoekende partij eerder meende leugenachtige verklaringen te moeten afleggen over haar nationaliteit en identiteit, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat zij in geval van terugkeer naar haar land van herkomst, Pakistan, in een veilige regio terecht kan en bijgevolg geen nood heeft aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst, Pakistan, een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.7. Aangaande artikel 39/73-1 van de Vreemdelingenwet

Artikel 39/73-1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Wanneer er aanwijzingen zijn dat het ingestelde beroep kennelijk onrechtmatig is dan brengt de Raad deze vaststelling, bij de behandeling van dit beroep, ambtshalve in de debatten. Zij stelt de ter terechtzitting aanwezige partijen in staat om hun bemerkings hieromtrent te laten gelden en kan hiertoe, zo nodig, de zitting schorsen. De Raad kan, zo nodig, ook uitspraak doen over het ingestelde

beroep en in haar arrest een nieuwe zittingsdatum bepalen met het oog op verdere debatten inzake het kennelijk onrechtmatig karakter van het beroep.

In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag, wordt de aandacht gevestigd op een mogelijk onderzoek naar het rechtmatig karakter van het beroep door melding van onderhavig artikel.

De Raad kan een geldboete opleggen telkens zij oordeelt dat een beroep kennelijk onrechtmatig werd ingesteld.

Het arrest dat de geldboete uitspreekt, geldt in elk geval als op tegenspraak gewezen.

Het bedrag van de geldboete, met een minimum van 125 euro en een maximum van 2.500 euro, wordt bepaald door de Raad.

Elk jaar op 1 januari, worden de in het vijfde lid bepaalde bedragen van rechtswege aangepast aan de evolutie van het indexcijfer van de consumptieprijzen volgens de volgende formule : het basisbedrag, vermenigvuldigd met de nieuwe index en gedeeld door de oorspronkelijke index. De nieuwe index is de index van de consumptieprijzen van de maand december van het jaar voorafgaand aan het jaar waarin de bedragen overeenkomstig het vijfde lid worden aangepast. De oorspronkelijke index is de index van november 2017. Het bekomen resultaat wordt afgerond naar de hogere euro indien het deel in decimalen groter of gelijk is aan vijftig cent. De afronding gebeurt naar de lagere euro indien het deel in decimalen kleiner is dan vijftig cent.

De Koning bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de nadere regels inzake de inning van de geldboete.

Het arrest waarin het kennelijk onrechtmatig karakter van het beroep wordt vastgesteld en een eventuele geldboete wordt opgelegd, wordt, in het geval de verzoekende partij werd bijgestaan door een advocaat, ook ter kennis gebracht van de bevoegde stafhouder en de voorzitter van het bureau voor juridische bijstand.”

Het kennelijk onrechtmatig beroep is het beroep dat er kennelijk toe strekt om de tenuitvoerlegging van een duidelijk rechtmatige bestuurlijke beslissing te vertragen, of dat kennelijk niet is ingesteld met de bedoeling een uitspraak ten gronde over de aanspraak te verkrijgen. Een dergelijk misbruik kan worden afgeleid uit het bestaan in hoofde van de verzoeker van kwade trouw, van een bedoeling om te schaden of van een dilatoir oogmerk, of uit een uit de lucht gegrepen en kennelijk ongegronde argumentatie (RvS 15 september 2010, nr. X).

Ter terechtzitting verklaart de verzoekende partij dat zij niet de Afghaanse maar de Pakistaanse nationaliteit heeft en dat zij op basis van slechte raadgevingen niet de waarheid vertelde. Zij stelt dat zij een Pakistaanse identiteitskaart heeft met nummer 54401-6901045-1, die werd afgeleverd op 2 oktober 2014. Haar echte naam is niet Mohammadi Kabeer maar Hussain Ali en haar geboortedatum is 2 december 1987. Zij voert aan dat Pakistan niet veilig is voor Hazara en dat zij daarom haar land van herkomst ontvluchtte.

De verzoekende partij verblijft sedert 8 november 2015 in België. Zij heeft reeds op 18 november 2015 een verzoek om internationale bescherming ingediend. De verzoekende partij doorliep een eerste beroepsprocedure bij de Raad (zie arrest nr. X van 1 juni 2018) en een cassatieberoep bij de Raad van State (zie arrest nr. X van 11 december 2019). De verzoekende partij deed er gedurende beide procedures steeds het zwijgen toe wat betreft haar daadwerkelijke nationaliteit en identiteit. Pas in het kader van de terechtzitting van 14 oktober 2020 inzake de behandeling van haar beroep tegen de weigeringsbeslissing van de commissaris-generaal nadat 's Raads eerste arrest door de Raad van State werd vernietigd, verklaart de verzoekende partij voor het eerst dat zij leugenachtige verklaringen heeft afgelegd inzake haar nationaliteit, identiteit en vluchtrelaas. Gedurende bijna vijf jaar heeft de verzoekende partij in haar leugenachtige verklaringen volhard.

Gelet op voormelde gegevens kan het onderhavig beroep wijzen op een kennelijk onrechtmatig beroep, daarom past het de zaak voor zover het betrekking heeft op de toepassing van artikel 39/73-1 van de Vreemdelingenwet uit te stellen tot de ter terechtzitting van donderdag 19 november 2020 om 13 uur in zaal D om de verzoekende partij de gelegenheid te geven haar standpunt toe te lichten.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De terechtzitting met betrekking tot de toepassing van artikel 39/73-1 van de Vreemdelingenwet wordt bepaald op donderdag 19 november 2020 om 13 uur in zaal D.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend twintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. RYCKASEYS